

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 48/8928

Skelbimus į laikraštį „Anykšta“, žurnalą „Aukštaitiškas formatas“, portalą anyksta.lt galite užsisakyti

elektroniniu paštu
anyksta@anyksta.lt arba reklama@anyksta.lt

Telefonai pasiteirauti: (8-381) 5-94-58 arba (8-381) 5-80-24

Stirniukas mirti atėjo pas žmones

2 psl.

Arūnas Liogė – jau istorinė asmenybė

Jis į Anykščių rajono tarybos darbotvarkes siūlo įtraukti 8 sprendimų projektus.

3 psl.

Pakliuvę į Vyskupo giminės tinklus

Birželio 13-ąją, Anykščiuose susitiko per 130 artimiausių giminaičių.

4 psl.

Apie būrimus iš žvėries žarnų

Leonas Alesionka „Pastabos parašė“:

„O tai šernas kaip? Atgijo, reincarnavosi į briedį ir į girią nurūko? “

6 psl.

šiuipynys

PARODA. Birželio 19 d. (penktadienį) 17 val. Anykščių koplyčioje – Pasaulio anykštėnų kūrybos centre (Vilniaus g. 36) atidaroma Loretos Uzdraitės grafikos paroda „FRAGMENTAI“. Groja styginių kvartetas „Projektas A“: Paulius Biveinis (smuikas), Inga Aleksienė (smuikas), Ramūnas Zakaras (altas), Onutė Švabauskaitė (violončelė). Parodos atidarymo metu bus pristatoma Loretos Uzdraitės iliustruota ir apipavidalinta knyga Antanas Baranauskas „Anykščių šilės“.

Pamaina. Burbiškio agroservisio kooperatyvo susirinkime atsistatydino 21 metus jam sėkmingai vadovavęs Alvydas Diečkus. Aštuntą dešimtį pradėjęs A. Diečkus kolūkiui iširus 21 metus vadovavo agroservisio kooperatyvui. Daugiau kaip 100 narių turinčio, 800 hektarų nuomojančio kooperatyvo vairą dabar perėmė gretimame Bičionių kaime gimęs ir augęs muziejininko Audriaus Laskausko brolis, žemės ūkio specialistas Algirdas Laskauskas.

Gelbėjo. Sekmadienį ugniagesiai gelbėtojai Anykščių Dariaus ir Girėno gatvėje gelbėjo bute užsitrenkusį vaiką. Pastatę ištraukiamas kopėčias, jie per langą pateko į užsitrenkusį butą. Viduje pareigūnai rado verkiantį pusantrų metų vaiką. Jie atidarė duris iš vidaus ir įleido vaiko motiną.

Vedėjas. Anykščių savivaldybės administracijos Žemės ūkio skyriui jau vadovauja Antanas Baura. Ketvirtadienį Vyriausioji rinkimų komisija nutraukė jo, kaip Anykščių rajono tarybos nario, įgaliojimus. Tarybos nario mandato nepradėjęs dirbti atsisakė 4-uoju „valstiečių“ sąraše likęs Remigijus Pečiukėnas, todėl birželio mėnesio posėdyje deputato priesaiką duos 5-oje pozicijoje esanti kooperatyvo „Žalioji lanka“ vadovė Nijolė Barkauskienė.

Konkursas. Trečiadienį vyks konkursas, kuriame varžysis potencialūs Troškūnų seniūno pavaduotojai. Konkurse turėtų dalyvauti keturi pretendentai.

Griaučius paliko po asfaltu, o kaukolę išvežė

Po to, kai darbininkai, kasę tranšėją šilumos trasai šalia „Anykščių vyno“ gamyklos, rado žmogaus kaukolę ir raktikaulį, o šiuos radinius apžiūrėję archeologai aptiko ir griaučius, darbo ėmėsi ir Anykščių rajono policijos komisariatas. Kaukolė ir raktikaulis perduoti teismo medicinos ekspertams, o griaučiai, taip ir nebuvo atkasti.

Prie „Anykščių vyno“ gamyklos šilumos trasos tranšėjoje rasta žmogaus kaukolė perduota teismo medicinos ekspertams, o griaučiai palikti ten, kur gulėjo.

Žmogaus griaučių istorija yra lyg ežys, gavę pranešimą apie radinį, iš siaubo filmo. Darbininkai kaukolę rado dar praėjusio ketvirtadienio rytą dalyvaujant archeologams popietę. Archeologai iš II „Juodasis

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Pasak Anykščių rajono policijos viršininko Rimanto Čepulio kiekvienais metais Anykščių rajone randamos 1-2 žmonių kaukolės.

cialistai rado ir žmogaus griaučius bei raktikaulį. Kadangi griaučiai guli po asfaltu, jų buvo nuspėsta nejudinti, o kaukolė padėta šalia griaučių, apkastą ir visas kūnas paliktas gulėti šalia šilumos trasos. II „Juodasis ežys“ archeologė penktadienį „Anykštai“ teigė, kad nerasta jokių daiktų, kurie padėtų nustatyti, koku laikotarpiu lavonas S. Dariaus ir S. Girėno gatvėje užkastas. Todėl tolesnis tyrimas neturi prasmės. „Anykštos“ pakalbinta apie moralinį aspektą – juk per žmogaus lavoną toliau važinės automobiliai,

archeologė aiškino, kad tai įprastas dalykas: ir namus ant kapinių žmonės statosi, ir daržus kapinių vietoje sodina.

Bet net ir tokio groteskiško palaidojimo žmogus, kurio kaukolė buvo iškasta, pasirodo, nenusipelnė – policijos pareigūnai nurodė dar kartą iškasti kaukolę ir raktikaulį bei pradėjo ikiteisminį tyrimą.

Anykščių rajono policijos komisariato viršininkas Rimantas Čepulis, regis, ir pats nesitiki, kad kaukolės tyrimas duos kokį nors rezultatą, geriausiai atveju bus nustatyta, kokio tai laikotarpio palaidojimas. Policijos viršininkas „Anykštai“ sakė, kad pareigūnams archeologai aiškina, jog palaidojimas greičiausiai bus karo laikų, tuo tarpu „Anykštai“ II „Juodasis ežys“ archeologė sakė atvirkščiai, jog palaidojimas greičiausiai yra ne karo laikų: kaukolė nėra pažeista, šalia jos nėra rasta jokių metalinių detalių (sprogmenų nuolaužų, sagų, žvaigždžių ir pan.).

Teismo medicinos ekspertų tyrimo logišku rezultatu derėtų laikyti bandymą nustatyti mirties priežastį pagal kaukolę. Tačiau vargu ar pavyks nustatyti ką nors daugiau išskyrus faktą, kad kaukolė yra mirusio žmogaus.

„Anykštos“ paklaustas, ar kaukolė po ekspertų tyrimo bus užkasta prie likusios palaikų dalies, Anykščių policijos viršininkas R. Čepulis sakė, jog kaip toliau elgtis, spres teismo medicinos ekspertai. Pasak komisaro, kiekvienais metais rajone iškasama ar išariama po 1-2 kaukoles, kurios perduodamos ekspertams.

Jonas JUNEVIČIUS
jonas.j@anyksta.lt

Kiškelių laukai kvėpia šieniu

Tolimų reisų vairuotojas Kiškelių kaimo gyventojas Vygantas Sereikis per šienapjūtę suka ne vilkiko, o traktoriaus vairą.

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

Vos pavažiavus porą kilometrų link Skiemonių už Girelės miško su Liūdiškiu piliakalniu, abipus plento, Storių kalvų papėdėje, plyti Kiškelių kaimo laukai. Pasak Skiemonių seniūno Stasio Steponėno, Anykščius šio kaimo gyventojams pasiekti galima pėsčiomis ar dviračiu, o į seniūnijos centrą Skiemonis tenka 11 kilometrų važiuoti. Kaime nuolat gyvena apie dešimt gyventojų, tačiau gyvenamąją vietą deklaruoja dvidešimt.

5 psl.

Arūnas Liogė – jau istorinė asmenybė

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Arūnas Liogė į antrojo pusmečio Anykščių rajono tarybos posėdžių darbotvarkes siūlo įtraukti aštuonis sprendimų projektus.

Kaip nepartinis į Anykščių rajono tarybą išrinktas Arūnas Liogė tapo pirmuoju rajono istorijoje deputatu, kuris inicijuoja pluošto sprendimų priėmimą. Negana to, A.Liogė bus ir pirmuoju Anykščių, o gal ir visos Lietuvos politiku, kuris imasi vykdyti savo rinkiminę programą.

Praėjusioje kadencijoje sprendimo projektą, kuriuo siūlė naikinti žurnalistų darbą varžančią tvarką, parengė ir Tarybai pateikė liberalas Lukas Pakeltis. Tačiau tai ir buvo vienintelis visų Tarybos deputatų per kadenciją pateiktas sprendimas. Tuo tarpu A.Liogė į 2015 metų rajono Tarybos antrojo pusmečio darbotvarkę siūlo įtraukti net 8 sprendimus: Dėl nesąžiningo buitinių atliekų mokesčio; Dėl resursų taupymo fondo veikos atnaujinimo; Dėl Anykščių m. šilumos ūkio spe-

cialiojo plano patikslinimo. Dėl daugiabučių namų administratoriaus veiklos; Dėl savivaldybės veiklos viešinimo; Dėl kaimų atstovų Tarybų steigimo; Dėl vaikų ir jaunimo užimtumo ir savivaldybės sportinės bazės tikslingo panaudojimo; Dėl savivaldybės racionalaus nekilnojamojo turto panaudojimo.

Teisininko išsilavinimą turintis A.Liogė „Anykštai“ sakė, kad jis pats gali paruošti ir sprendimų projektus, tačiau politikas tikino, kad padėti turės ir valdinin-

kai. „Duomenis surinkti ir juos pateikti privalės savivaldybės įmonės ir savivaldybės administracijos darbuotojai, o paskui galėsime sudaryti darbo grupę ir, be abejo, aš nuo darbo nenu-siplausiu“, – „Anykštai“ kalbėjo A.Liogė.

Valdančiąją daugumą parėmęs ir Anykščių savivaldybės įmonėje „Anykščių vandenys“ po rinkimų gavęs darbą A.Liogė teigė nebijąs politinio spaudimo. „Viena, aš vis dėlto dirbu savivaldybės įmonėje, ne pačioje savivaldybėje, taigi nesu tiesiogiai pavaldus rajono valdžiai. Antra, manau, kad mano siūlymai neturėtų rajono vadovų erzinti – aš vykduo tik savo rinkiminę programą, bet ir jiems padėdu vykdyti savo programas.“ – aiškino A.Liogė.

savaitgalio diskusija „Bėk bėk, politike“

Praėjusio savaitgalio anyksta.lt diskusijoje klausėme skaitytojų nuomonės apie „Bėk bėk, žirgeli“ šventę. Komentatoriai ypač aktyviai reiškė nuomonę, jog šiemet nebuvo politikų rungties. Panašu, kad Anykščiams reikia šventės, kurios pagrindiniu akcentu būtų besirungiantys garbūs ponai.

@ **Nostalgisikas**: „Būdavo politikai, kaip erzilai pravaro, net žemė dunda.“

@ **Ggg**: „Šventė kaip tokia tai gera, bet veiksmas mintinai žinomas, tik žodžiai skirias.“

@ **IRENA**: „Buvau, daug mačiau, dalyvavau, labai patiko, kaip visada. Žirgai nuostabūs, kaip ir raiteliai, įdėta daug darbo. Įspūdžiai puikūs. Lauksiu kitų metų!“

@ **Rudnosiukas**: „Jei tiesiai šviesiai, tai šventė nuobodi, tas pats per tą patį. Jokių permainų ir pokyčių.“

@ **Orgaz. Komitetas atsakymas į Rudnosiukui**: „Kitais me-

tais turėtų vykti KGB agentų tepimo smala ir ridenimo pūkuose varžybos. Rungtį remia generalinio štabo 2-ojo skyrius. Prašome visus agentus registruotis.“

@ **Pardavėjas**: „Labiausiai trūko politikų rungties. Daug žmonių susirinkdavo pažiūrėti, partiečiai - savų palaikyti. Ir mums geriau alų ir šašlykus pirkdavo. Taip kad naujasis meras susimovė šitoj vietoj. Ne viskas, kas sena, yra bloga. Vat tep.“

@ **Daina**: „Kad jau keli metai neiname, juokas tokia šventė. Matosi pagal komentarus, nėra ką rašyti.“

@ **Kotryna**: „Kažkaip anksčiau bendras vaizdas geresnis buvo. Politikų rungtis pakeldavo nuotaiką. Dabar po rinkimų Hibridinio karo nuojauta.“

@ **Ne**: „Nuobodu, mažai veiksmo jaunimui.“

@ **Nepatiko**: „Jokio naujo akcento: iki gyvo kaulo nusibodę tie patys renginiai: saviveiklininkų koncertai, medžio drožyba, tas pats policijos raitelių pasirodymas, mugė, nusibodusios žirgų lenktynės. Kitais metais tikrai į tokį renginį neisiu.“

@ **Nepatiko: atsakymas Nepatiko**: „Tiesa...net ir šašlykai, gerokai pabrangę, nes įvestas euras, buvo neskanūs...“

@ **Atsakymas į Nepatiko**: „Gal mergų gražių buvo?“

@ **Algirdas**: „Važiudavom su šeima pažiūrėti, kaip įžymūs vyrai ir moterys varžosi, palai-

nuomonių ringe

@ **“Vietinis”**: „Visai buvo neįdomu be politikų rungties. Neįdomi šventė.“

@ **“Vienas 3 asmenyse”**: „Ššš ne šventė - suoliukai netepė, darbiečiai avino nenuvogė, AMB nepargriuvo.“

@ **“Liuks”**: „Puiki šventė, geriau organizuota nei senosios valdžios.“

kydavome savo partiją, o dabar atėjo iš Vilniaus kažkoks Tubis naujas neaišku su kokiomis permainomis ir neįdomi šventė buvo.“

@ **X – man**: „Šventė tokia pati kaip ir prieš tai buvusios. Trūko

politikų rungties ir žmonių mažokai susirinko. Nors jei giliau žvelgiant į esmę, pati šventės dvasia nebe ta, kaip prieš daugelį metų.“

(Kalba netaisyta, -red.past.)
-ANYKŠTA

“Savaitgalio diskusija” portale anyksta.lt - nuolatinė portalo rubrika. Baigiantis kiekvienai darbo savaitėi kviesime skaitytojus portale anyksta.lt diskutuoti anykštėnams aktualiomis temomis, o antradieniais „Anykštoje“ spausdinsime šių diskusijų apžvalgą.

komentari

Žmogaus griaučiai po asfaltu likti negali

Kasant tranšėją šilumos trasai šalia „Anykščių vyno“ gamyklos, S.Dariaus ir S.Girėno gatvėje, buvo iškasta žmogaus kaukolė. Ją apžiūrėję archeologai nusprendė nieko nedaryti – tiesiog užkasti ten, kur buvo rasta. Priežastis gana paprasta – žmogaus kūnas yra po asfaltu, o jį ardyti, pasak archeologės, nėra prasmės. Tačiau kaukolė užkasta ilgai nebuvo – ją tą pačią dieną vėl išsikasė Anykščių policijos pareigūnai ir išsivežė ištirti. Kūną, beje, palikę ten pat – po asfaltu.

„Anykšta“ domėjosi, ką apie tai mano anykštėnai?

Asfaltas brangiau už padorumą

Aldona DAUGILYTĖ, pedagogė, buvusi rajono Tarybos narė:
- Aš – ne teisėja, bet kai sužinojau šį faktą, man pasidarė labai

liūdna. Žmogus pasielgia negalvodamas, kaip tai atrodo iš tikrųjų. Nebūdama specialiste, aš niekaip nebūčiau pasielgusi taip, kaip buvo pasielgta. Tai – žmogaus griaučiai, ne gyvulio. Man atrodo, kad ten turėtų būti daug kūnų – netoli „Sodros“ yra kapinynas. Žinau, kad ten norėjo daryti automobilių stovėjimo aikštelę, bet iškelti visus kūnus buvo per brangu.

Imti ir užkasti kaip niekur nieko, negalima. Asfaltas ir pinigai yra brangiau negu padorumas. Šitaip nesielgiama. Juolab jei dar žmogus buvo išnešiotas gabalais...

Stebiuosi, kaip kiekvienas po-pierius priklauso nuo žmogaus... Liūdna konstatuoti, bet neretas

atvejis, kai padorumas sakytu, kad pasielgti šitaip negalima, bet apsiginama popieriais, raštais. Padorumas neleidžia taip pasielgti, o žmogus sau leido.

Iš kur palaikai atsirado

Mindaugas NEFAS, istorikas, dėstytojas, Šaulių sąjungos narys:

- Mano nuomone, pasielgta buvo blogai. Visiškai neaiškūs motyvai. Esu istorikas, ne archeologas, ir nežinau visų nustatytų procedūrų. Žinoma, archeologiniams kasinėjimams yra nustatytos griežtos tvarkos, bet man, iš pilietiškos ir

istorinės pusės, yra smalsu iš kur tie palaikai atsirado? Manau, kad archeologai tai turėjo ištirti. Suprasčiau, jei tiestų kokį europinės reikšmės greitkelį ir dėl to žlugtų milijardinis projektas...

Esmė tokia – net Vilniaus mieste yra atliekami archeologiniai kasinėjimai. Net statant didžiulius objektus, statybos yra stabdomos ir kasinėjama. O čia argumentuoti, kad kūnas yra po asfaltu, yra nerimta. Tai nuvilia. Galbūt ten yra senesni palaikai, bet kas ten yra, reikia žinoti. Gal sovietiniais metais ten buvo užkasti nukankinti partizanai? O gal ten istorinė laidojimo vieta? Kas gali paneigti mano padarytas prielaidas? Į šituos dalykus reikia atsakyti.

Gatvė nėra šventas dalykas

Gintautas ZABIELA, istorikas, archeologas:

- Į tokius dalykus žiūriu nelabai teigiamai. Jei tai būtų kapinės, be abejo – iškasei ir užkask, tegu ten

žmogus ir lieka, šiuo atveju – po asfaltu. Bet jei nėra žinoma, kad tai kapinės – kūną reikėjo išimti visą. Pasielgti taip, kaip ir priklauso elgtis su žmogaus palaikais. Nepadalinant, neužkasinėjant. Galvos „atėmimas“ nuo kūno, garbės specialistams nedaro. Paprastai gatvėse vyksta darbai, likviduojamos avarijos, tai, esant reikalui, asfalto dalis būna išardoma. Žmogus juk nėra didelis, tad nematau didelių problemų išpjauti asfalto gabalėlį. Gatvė nėra šventas ir neliečiamas dalykas. Vargšas anykštėnas, papuolęs ne ten, kur reikia... Gal buvo kokios instrukcijos, kurių aš nežinau, bet vis tiek situacija nelabai „skaniai“ atrodo.

-ANYKŠTA

Pakliuvę į Vyskupo giminės tinklus

Birželio 13-ąją, per Antanines – poeto ir vyskupo Antano Baranausko vardadienį – Anykščiuose susitiko per 130 jo artimiausių giminių. Visi jie – Vyskupo tėvų, o dar tiksliau – jo brolių Jono ir Anupro ar jo sesers Rozalijos Zlatkuvienės – tiesioginiai palikuonys su savo šeimomis.

Giminių atstovai prie protėvių Baranauskų kapo (iš kairės): broliai rašytojas Saulius ir dailininkas Arvydas Šalteniai, Sofija Baranauskaitė-Stankevičienė ir jos broliai Jonas ir Antanas Baranauskai.

Autoriaus nuotr.

Savo kilmę tądien prisiminusieji gyvena Lietuvoje, bet mintimis su savo giminių tūto metu buvo ir Los Andže (Kalifornija, JAV) gyvenanti Jono Baranausko palikuonė, rašytojo Antano Vienuolio anūkė Alma Paplauskienė

su šeima, ir Arzamase (Žemutinio Naugardo sritis, Rusija) Anupro Baranausko giminę tęsianti jo proproanūkė muzikos mokytoja Julija Marčius.

Dabar gyvena kone 350 šios giminės atstovų „seniausi“ tarp

jų – trečiosios Baranauskų kartos palikuonys, Vyskupo jauniausiojo brolio Anupro anūkai, tiesa, gimę visai neseniai, XX a. viduryje. Tarp atvykusiųjų susitikti bene vyriausias amžiumi buvo elmininkietis Povilas Zlatkus,

Įrašus Muziejaus lankytojų knygoje paliko ir vyriausias susitikimo dalyvis Povilas Zlatkus, ir jo proanūkė Pija Patricija.

Andrius FALKAUSKO nuotraukos.

horoskopas

AVINAS. Nuo šio antradienio vakaro, kai prasidės jaunatis, pradėkite galvoti apie naujus užmojus, šeimos gerovę. Nepraleiskite progos ko nors naujo išmokyti, sužinoti. Palankus metas tvirtinti draugystės ryšius, megzti naujas pažintis.

JAUTIS. Gana palanki prekybai, komercijai, reklamai, įvairiems komunikaciniams reikalams ir visam tam, kas sutvarkoma telefonu, internetu. Galbūt sulauksite pasiūlymų dėl bendradarbiavimo. Suaktyvės kontaktai ir su draugais, giminaičiais.

DVYNI. Būsime aktyvūs, o gal net neįprastai ūmūs, neatsargūs. Regis, prasidėjus jaunajai jums itin parūps su buitimi, nuosavybe, remontu susiję reikalai. Turbūt turėsite su kuo pasidalinti savo problemomis ir sulauksite palaikymo.

VĖŽYS Pasistenkite išsiaiškinti dalykus, kurie jums yra svarbūs, bet nelabai aiškūs. Regis, būsime nusi-

teikę slaptiems meilės pasimatymams, meninei kūrybai. Gali sudominti nelegali, konfidenciali veikla ar informacija. Savaitei išibėgėjant daugės pasitikėjimo savimi ir praktiškumo.

LIŪTAS. Nuo šio antradienio vakaro palanku planuoti ateitį, tačiau vertėtų atsirinkti, su kuo jums pakeliui. Kitų parama bus labai svarbi, siekiant įgyvendinti svarbius tikslus. Regis, neblogai seksis su labdara, medicina, menu, mistika susiję reikalai.

MERGELE. Būsime dalykiški ir reiklūs sau bei kitiems. Regis, skūbės pabaigti kai kuriuos neatidėliotinus darbus, parengti ataskaitas ar pan. Nuo trečiadienio jau palanku imtis naujovių bei jas planuoti. Tinkamai elkitės su technika.

SVARSTYKLĖS. Būsime nusi-teikę filosofuoti, politikuoti, o gal ir aršiai konkuruoti dėl projekto finansavimo, norimos studijų vietos ar kt. Švietimo, mokslo, užsienio reikalai, teisinės aktualijos gali rim-

tai priklausyti jūsų dėmesį. Tai, ką nusprendėte, turės eigą ir pasekmes.

SKORPIONAS. Būsime įžvalgūs, energingi, tačiau galbūt aplinkiniai ne iš karto tai įvertins. Imkitės neatidėliotinų finansinių, mokesčių reikalų užbaigimo. Nuo trečiadienio palankus metas juridiniams reikalams, projektams tvarkyti bei vykti į užsienį, kelti kvalifikaciją, megzti ryšius su užsieniečiais.

ŠAULYS. Šeimos nariai gali pareikalauti daug dėmesio, pagalbos. Būkite rūpestingi kitiems, tačiau nesileiskite manipuliuojami, apgandinėjami. Ir turėkite omenyje, kad į agresiją bus atsakyta agresija. Antra periodo pusė palanki juridiniams reikalams tvarkyti bei vykti į užsienį.

OŽIARAGIS. Iki trečiadienio su naujais užmojais dar neskubėkite. Teks vikriai sukis darbe, kad laiku užbaigtumėte tai, ką turite užbaigti. Galimos techninės problemos. Sveikata pasigirti veikiausiai negalėsite. Gresia prieuoliai, ūmūs už-

devintąją dešimtį metų bebai-giantis Vyskupo sesers Rozalijos proanūkis, ketvirtosios kartos atstovas.

Jauniausioji, auganti XXI a. pradžioje, – jau 7-oji Vyskupo tėvų palikuonių karta, kuri dabar sparčiai gausėja. Jauniausias tarp pakliuvusiųjų į Vyskupo giminės tinklą šikart per Antanines buvo anykštėnų Romo ir Dangiros Katinų anūkas Herkus, žvalgęs kūdikio akimis į šurmuliuojantį giminės susibūrimą iš savo vežimėlio.

Susitikusi prie Vyskupo paminklo, visa giminė šeštadienį mel-dėsi Šv. Mato bažnyčioje už savo protėvius, paskui keliavo į Anykščių senąsias kapines, kur pagerbė savo ištakas. Plačiu būriu palikuonys apsupo Vyskupo tėvų Jono ir Teklės Pavilonytės Baranauskų kapą, gėlėmis papuošė ir Rozalijos Baranauskaitės-Zlatkuvienės, Julijono ir Rozalijos Žukauskų – A. Vienuolio tėvų, kitų savo artimųjų kapus.

Šeštadienio popietę giminaičiai praleido istorinėje Baranauskų žemėje – A. Vienuolio-Žukausko memorialinėje sodyboje. Čia savo kūriniais, kuriuose įamžinęs giminaičius, eksponavo ir pats pristatė tapytojas prof. Arvydas Šaltenis – 5-osios palikuonių kartos atstovas. Čia veikė Baranauskų giminės relikvijų paroda: pirmąkart vienoje vietoje šalia Klėtelės buvo eksponuojami visi asmeniniai A. Baranausko ir jo artimųjų daiktai, kuriuos tik galima rasti įvairiuose Lietuvos muziejuose.

Šio susibūrimo proga Muziejuje nusidriekė ir devynias giminės kartas siejanti Baranauskų genealoginė schema, tilpusi tik ant 6 metrų ilgio lakšto. Susirinkusiems giminaičiams pirmąkart buvo pristatyti naujaisi genealoginiai atradimai – žinios apie pačius seniausius jų protėvius. Tarp jų – ir apie Vyskupo senelį Joną Baroną, gimusį 1752 metų gegužę Vabalninko parapijos Žiliškių kaime. Anykščiuose pirmąkart viešai nuskambėjo ir Vyskupo prosenelių vardai – Kazimieras Baronas ir Apolonija Kučinskaitė. Gali būti, kad jie net ir pačiam Antanui Baranauskui jo amžiuje buvo negirdėti...

Prie A. Baranausko klėtelės ir

giminės atstovams, ir jų gausa pasigrožėti atėjusiems anykštėnams Šiaulių dramos teatro aktorius Vladas Baranauskas ekspresyviai vaidino monospektaklį „Akių sunka“, kuriame atskleidė pačius subtiliausius Vyskupo gyvenimo momentus.

Antaninių vakarą prie Klėtelės simboliškai susitiko ir buvo pagerbti trys Antanai, atstovavę visoms tris Baranauskų giminės šakoms. Tai iš Kauno rajono atvykęs A. Vienuolio anūkas Antanas Žukauskas, iš Panevėžio – Zlatkų giminės palikuonis Antanas Žiukas ir iš Telšių rajono – Anupro Baranausko anūkas Antanas Baranauskas, kaip tik šių Antaninių išvakarėse pasitikęs savo 60-metį.

Šeštadienį Anykščiuose viešėjo abu paskutinieji šiuo metu gyvenantys ir Baranauskų pavardę vis dar saugantys šios giminės atstovai – broliai Jonas ir Antanas Baranauskai. Iš Šiaulių atvykęs Jonas kukliai prisipažino eilijuojantis, dovanojo Muziejui savo eilių knygelę ir prie Klėtelės perskaitė porą savo posmų. Ir dar – įrašą Muziejaus lankytojų knygoje jis taip pat paliko eilėmis: „Nuskamba / Į vakaro tylą / Aukštaitišką / Krašto rauda / Ir nulekia aidas / Į šilą ir klausos / Tavęs Lietuva...“

Abiejų brolių šeimoje neužaugo vyrų, kurie toliau vadintųsi Baranauskais, tad šiai pavardei ateityje lemta išvis pasitraukti iš Vyskupo giminės.

Toks Baranauskų giminės susibūrimas Anykščiuose paskutinį kartą vyko lygiai prieš 20 metų, 1995-aisiais. Šiame jis buvo skirtas A. Baranausko 180-mečiui atminti. Ir kitą kartą visa ši giminė tikriausiai vėl rinksis tik po poros dešimtmečių, kai užaugs nauja giminaičių karta.

Bet atgaivinti ar užsimezgę ryšiai tarp giminės šakų tikriausiai taps ir kasdieniniu šiandieninės jų kartos bendravimu – tiek susitinkant akis į akį, tiek atpažįstant saviškius virtualioje erdvėje, socialiniuose tinkluose.

Lyg kultūrinės bajorystės žymenį savo kilmę nešantys giminaičiai, tikiu, dažniau bursis ir neformalioje aplinkoje, kur galės mėgautis tuo, ko pritrūko šikart, – putojančiu alumi ar pirties malonumais.

užuojauta

Mirus mūsų mylimai ir gerbiamai Irenai Zlatkienei, nuoširdžiai užjaučiame sūnų Ričardą, gimes bei artimuosius.

O.Šabanskienė, G.Tartilienė, V. ir E. Urbonai, E. ir A. Kau-lakiai, E. ir Vl. Navašinskai

Mirus mylimam sūnui Tomui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą Vytauto KAZLAUSKO šeimai. Liūdimė kartu su Jumis.

Kaimynai: B. ir J. Tylai, J. ir D. Sriubai, E. Adamonienė

-ELTA

Kiškelių laukai kvėpia šienų

Edvardas Juodelis džiaugsmas – tvenkinys.

Gimnazistas Kazimieras Kandravičius po galingu sodybos ažuolu, kuris, pasak jo mamos, vis toks pats, vadinas, metų jam labai daug.

Buvusios Kiškelių kaimo kapinės pažymėtos, tačiau laidojimo žymių neprisimena ir seni kaimo gyventojai.

(Atkelta iš 1 p.) Mokykloje gyvena generolo mama

Kaimiečiai ir seniūnas negalėjo pasakyti gražaus kaimo pavadinimo kilmės, tačiau spėjo, gal tai nuo mažų kiškučių. Kaimas tokiu pavadinimu minėtas 1765 m. Ukmergės apskrities seniūnijų inventoriuose ir priklausė Lietuvos didžiajam kunigaikščiui. 1923 m. kaime gyveno net 84 žmonės, kaime buvo atidaryta pradinė mokykla, kuri veikė iki 1974-ųjų. Dabar išgražintame mokyklos pastate gyvena Danutė Leikienė, Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų vado generolo majoro Almanto Leikos mama su dukra Romeda ir žentu Vygtanu Seireikiu. Jis dirba tolimųjų reisų vairuotoju ir, kaip pats sakė, 3 savaites važiuoja Europos keliais, po to dvi savaites ilsisi, džiaugiasi šeima, kurioje jau užaugo sūnus studentas, o ir kitam jau 11 metų.

Kaimynės nesutaria...

Stabtelėjus prie tvarkingos, iš-

puoselėtos sodybėlės, durų niekas neatvėrė, tačiau perėjus kiemą, kitos sodybos mūrinuko duris atvėrė Aldona Šoviniene prisistačiusi moteris, teigusi, kad į šį kaimą ji su šeima atsikėlė 1979-aisiais. 4 vaikus užauginusi, pulko anūkų sulaukusi moteris gyvena viena ir reišė nepasitenkinimą savo kaimyne, per kurios kiemą atpėdinau.

Grįžtant kieme mane pasitiko Stanislava Steponavičienė. Garbaus amžiaus moteris popiečio prisnūdusi ir beldimo į duris neišgirdusi. Pasakius, kad grįžtu iš kaimynės, tik ranka numojo. „Tai nebūtų dalykų tau pripasakojo“, - tepasakė.

Greitai 87-erių metų sulauksianti S.Steponavičienė, kiek išgali, kruta sodyboje, kurią prieš keturis dešimtmečius šapas po šapo pasistatė su prieš du dešimtmečius amžino atilsio išlydėtu vyru Bronium. Jos tėviškė - gretimame Vaišviliškių kaime, tačiau kolūkis ten kurtis neleido, privertė trobą statyti kuriamoje gyvenvietėje. „Bronius traktoristu dirbo, paskui sunkiai susirgo. Parsivežėme iš Vilniaus jau

be vilties, tačiau padėjo gydytojas Palionis, į ligoninę paguldė, tai dar trejus metus pagyveno, - prisiminė S. Steponavičienė. – Tas geras žmogus, gydytojas, labai mums padėjo. Tegu Dievas jam atlygina“...

S.Steponavičienė nesijaučia vieniša. Nuolat lanko Anykščiųose gyvenanti dukra Dalia su žentu. Sodyboje laukiamas ir anūkas Tomas, proanūkis Jonukas.

Moteris su nostalgija prisiminė senojo Kiškelių kaimo kaimynus, kurie buvo itin draugiški, vienas už kitą mūru stoję, vienas kitam ir džiaugsmu, ir nelaimėje padėdavę. „Nebėr, nebėr to kaimo dvasios, - ir moteris vardijo į amžinybę iškeliavusių Andrikonių, Navickų, Meškauskų, Baublių pavardes, likusius tuščius jų namus. - Gerai, kad kai kuriuos namus savo gyvenimus sukūrė vaikai prižiūri“.

Į gimtinę sugrįžo 50 metų pasivaikščiojęs

„50 metų buvau išėjęs pasivaikščioti, o dabar sugrįžau į senelių ir tėvų sodybą, - sakė Edvardas Juo-

delis. – Kas užsienin uždarbiaut lekia, o kas į tėviškę numirt sugrįžta“. Išties, Kiškeliuose gimęs ir šio kaimo pradinėje dar mokėsis vyras sugebėjo pabėgti iš kolchozo, 5 dešimtmečius gyveno ir dirbo miestuose, išėjęs į pensiją dabar kuriasi gimtinėje. Pasak jo, tėvai Jonas ir Julijona buvę valstiečiai nuo caro laikų, o paskui - kolūkiečiai. Šeimoj augo 3 broliai ir 2 seserys, tad tėvams nebuvo lengva.

Gyvenamo sodybos namo neliko - sudegė, o nemažo molinio tvarto stogą sugniuždė sniegas, tačiau sodyboje yra kur gyventi, o darbų E.Juodeliui per akis.

„Man kaimas ne kaimas, jeigu nėra vandens, - pastebėjęs mano žvilgsnį link gražaus tvenkinio sakė vyras. - Šitas tvenkinys – mano svajonė. Ir žuvies jame yra. Kolchozas čia gyvenvietę kūrė, gerai dar kad daugiabučių nepristatė“. E.Stankevičius buvo vienas pirmųjų aktyvių sąjūdiečių, tačiau tai, kas dabar vyksta Lietuvoje, daug kas jam nepatinka. Pavyzdžiui, jam nepriimtinas žemės kilnojimas: „Žiūrėk, turėjo koks

seimūnas žemės lopą su 15 varlių kažkur Žemaitijoje, o atsirėžė gabalą prie Vilniaus“.

E. Juodelis užaugino du sūnus, kurių vienas gyvena Panevėžyje, kitas – Londone, susilaukė 2 anūkų ir anūkės.

Ūkininkui - šienapjūtė

Ilgai vaikštinėjau po erdvų Daivos ir Albino Kandravičių, kuriuos seniūnas S.Steponėnas įvardijo tikrais, nemažai žemės dirbančiais mišraus ūkio savininkais, kiemą. Buvau beišvažiuojęs, tačiau trumpam iš laukų parlėkė ūkininkų sūnus Kazimieras. Tvirtas vaikinys, Anykščių Jono Biliūno gimnazijos trečiaklasis, padeda tėvui, nes dabar pats šienapjūtės įkarštis. Tokia giedra juk ilgai nesitęs. Beje, jo mama dirba Anykščių rajono savivaldybės administracijoje Apskaitos skyriaus buhalterė, tad vyrams padėti neturi kada.

Persimetęs keliais žodžiais, vaikinys išskubėjo prie šieno...

Storių kalvų papėdėje ūkininkai Kandravičiai į volus grėbė išdžiūvusių žolę.

Kaimo laukų platybės.

Autoriaus nuotr.

tautos balsas

Anykščiai – išskirtinis Lietuvos miestas, atrodo, kad jis planuotas taip, kad žmogui būtų kuo sudėtingiau aplankyti valdiškas įstaigas.

Mūsų mieste, jei neturi savo automobilio, susirinkti visus parašus per vieną dieną beveik neįmanoma. Atrodytų, jog viskas daryta taip, kad

žmonės sugaištų kuo daugiau laiko. Kur „Sodra“, kur Mokesčių inspekcija, kur policijos komisariatas, o kur „sanepideminė“ stotis ir kur

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba? Kiek reikia turėti laiko ir sveikatos, kad visas šias įstaigas aplankytum.

Kur dingio Aulelių kelias?

Kodėl nepabaigtas Aulelių kelias? Kelias iš Svėdasų iki Aulelių važiuojant pro Daujočius yra išasfaltuotas, o kur dingio atkarpa nuo

Aulelių iki Užpalių? Buvo juk asfaltavimui skirtos Europos Sąjungos lėšos, kur dingio pinigai? Neapskaičiavo?

Dabar reikia į tokį kelią greiderį siųsti. O tas greideris prabraukia pastrečio metro juostą ir važiuok, žmogau, per duobes, kai susitinki

kitą mašiną. O kaip su žemės ūkio technika važiuoti?

Kiti Svėdasų seniūnijos keliai dar prastesni, duobėti, neprižiū-

Turim miesto pakraštyje ligoninę ir visi žinome, kokiam sveikam reikia būti, kad iš poliklinikos nueitum iki ligoninės arba atvirkščiai – iš ligoninės į polikliniką.

Robertas DRIŽAS iš Kavarsko

rimi. Kelias link Daujočių žvyrduobės po darbo apskritai būna užrakintas. Kaip pravažiuoti? Ar jau Lietuvoje yra įteisinti privati keliai?

Svėdasų seniūnijos gyventojas

